

d) 4 :1 – 49 Transportarea Cortului Întâlnirii

- Chehatiți (30-50 ani) = 2750 - « mobilierul » Cortului ;
 - Gherșoniți (30-50 ani) = 2630 - covoare, învelitori, perdele ;
 - Merari (30-50 ani) = 3200 - scânduri, drugi, stâlpi, țaruși.
- TOTAL = 8580 slujitori

În capitolul 4 avem o nouă numărătoare a Leviților. De data aceasta, sunt numărați toți cei care au vârstele cuprinse între 30 și 50 de ani, și anume toți aceia care puteau participa la transportarea Cortului. Observăm că numărătoarea nu se face de la 25 de ani în sus. În Numeri capitolul 8 vom descoperi că un Levit putea participa la slujbele din jurul Cortului începând cu vârsta de 25 de ani. Însă în ceea ce privește transportarea Cortului, aveau voie doar cei care trecuseră de 30 de ani. Ideea este că această slujbă presupunea mai mult decât forță fizică. Ea presupunea și o maturitate și responsabilitate spirituală. Trebuia ca ei să transporte Casa cea Sfântă a lui Dumnezeu Preasfânt. Nu erau doar simple obiecte. Era mobilierul ceresc din “biroul” Marelui Împărat. Trebuia ca atenția și grija lor să fie înzecite pentru că se apropiau de un Dumnezeu sfânt, iar ei trebuiau să facă acest lucru cu inimile curate și cu responsabilitate. Doar cei care aveau peste 30 de ani puteau participa la această slujbă specială.

Modalitatea transportării Cortului aducea aminte lui Israel de sfințenia lui Dumnezeu. Nu numai că doar Leviții puteau să facă această slujbă, dar din mijlocul lor, doar cei cu vârstele între 30 și 50 de ani. Iar în ceea ce privește obiectele din Cort, acestea puteau fi împachetate doar de preoți și de-abia apoi preluate și transportate de Chehatiți. Avertismentul este solemn: “*Să nu între ei să învelească lucrurile sfinte, ca să nu moară.*” (4:20)

Israel mai putea învăța ceva din modul în care erau împachetate obiectele din Cort:

- Chivot - învelitoare din piele de vițel + covor albastru;
- Sfeșnic – covor albastru + învelitoare de vițel de mare;
- Masa – covor albastru + învelitoare de vițel de mare;
- Altarul tămâierii – covor albastru + învelitoare de vițel de mare;
- Altarul de aramă – covor de purpură + învelitoare de vițel de mare.

Albastrul ne trimite cu gândul la cer și la slava lui Dumnezeu. Covoarele albastre ne aduc aminte că este vorba de fapt de un mobilier ceresc. Covorul de purpură ne aduce aminte de sânge și jertfă, de faptul că fără ea nu ne putem bucura de albastrul cerului. Însă toate obiectele erau învelite pe exterior cu piei de vițel de mare. Culoarea acestora era asemănătoare cu culoarea pustiei. Oare de ce se proceda astfel? Singurul obiect care era împachetat cu un covor albastru pe exterior era chivotul.

Se pare că Domnul vroia să scoată în evidență acest chivot. El simboliza scaunul de domnie al Domnului. Într-adevăr, Dumnezeu cel nevăzut ședea între heruvimi. În marea aceea de cenușiu apărea un singur punct albastru și acesta era chivotul, care trebuia transportat și pe umeri. În timpul călătoriei, Dumnezeu vroia să le amintească evreilor că cerul coborâse printre ei, mergea împreună cu ei și lucrul cel mai de preț era tocmai prezența Lui în mijlocul lor. Iar acest Dumnezeu era de trei ori sfânt, deci nu te puteai comporta oricum pe drum.

Primele patru capitole ne descriu organizarea taberei în vederea efectuării drumului prin pustie. Însă de fapt, este vorba de mult mai mult decât o organizare militară. Prin intermediul acestei organizări, Domnul vrea să îi focalizeze lui Israel atenția asupra prezenței Domnului din mijlocul lor și în special asupra sfințeniei Lui. Atât de ușor putea Israel să neglijeze prezența Lui din mijlocul lor. Erau atâția factori care îl puteau defocaliza. Organizarea taberei și cucerirea țării promise puteau deveni un scop în sine. Este într-adevăr fascinant să mergi prin pustie, să te pregătești pentru război și să cucerești o țară unde curge lapte și miere. Este fascinant și atractiv. Atât de ușor puteau uita de Dumnezeu cel Sfânt din mijlocul lor și de faptul că în cele din urmă, relația cu Acesta este scopul răscumpărării.

Mereu și mereu există acest cumplit pericol ca atunci când te implici în planurile Domnului, să te îndrăgostești de ele și să neglijezi relația cu Dumnezeu ; și aceasta cu atât mai mult cu cât Domnul este nevăzut, iar slujbele din planul Său sunt vizibile, palpabile. **Toată organizarea taberei din primele patru capitole este menită să îl centreze pe Israel pe prezența lui Dumnezeu din mijlocul lor** și să îl ajute să nu uite sfințenia Acestuia.